

Суха трава пов'язана в пучки,
Коріння й зілля в сінях і коморі.
З усіх усюд сюди приходять хворі,
Приносять бабі сльози й болячки.

Вона лікує, чим пошле земля,
В лісах і луках віднаходить ліки.
Причинні, паралітики й каліки
Здоровими виходять відсіля.

Уся в легендах з голови до п'ят,
Поморщена, горбата, посивіла,
Скількох вона щасливими зробила,
Не знаючи ні вихідних, ні свят.

А час летить. Ростуть в онуків діти.
Не за горами вже й остання путь.
Стара давно померла би, мабуть,
Та цей талант — кому його пришити?

Хто бабину науку перейме,
Коли її сира земля прийме?
